

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

باب حادی عشر

وجوب کسب معرفت

جلسه ۴

استاد علی احمدی

معنای «وجوب»:

«وجوب» در لغت: به معنای «ثبوت» و «سقوط» آمده است: فَأِذَا وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُّوا مِنْهَا (حج/۳۶).

«وجوب» در اصطلاح: به معنای امری است که ترک کننده‌ی آن، در برخی موارد، مورد مذمت واقع می‌شود.

اقسام واجب:

واجب عینی: بر یکایک مکلفین واجب است و با اقدام برخی به انجام آنها، از دیگران ساقط نمی‌شود.

واجب کفایی: بر یکایک مکلفین واجب است؛ اما با اقدام کسی به انجام آن، از دیگران ساقط می‌شود.

• نکته: معرفت و شناخت خداوند متعال، واجب عینی است.

وجه تسمیه «اصول دین»:

نظریه اول: زیرا بقیه علوم دینی، مثل فقه، حدیث و... مبتنی بر ثابت شدن وجود خدا، صدق نبی و... است و از آنجایی که در اصول دین این مباحث ریشه‌ای مطرح می‌شود، به آن اصول دین می‌گویند.

نظریه دوم: زیرا اصل و اساس اسلام است و عدم اعتقاد به اصول دین است که سبب کفر می‌شود و عدم اعتقاد به فروع، سبب فسق است و اگر سبب کفر هم شود، به این دلیل است که عدم اعتقاد به فروع، باعث عدم اعتقاد به اصول می‌شود.

نظریه سوم: زیرا در اصول دین تقلید جایز نیست ولی در فروع دین تقلید جایز است.